

שביעי של פסח ה'תשס"ז

בסעודת שביעי של פסח דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים ונפלאים מאד מענינא דיומא.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, כתיב (שמות י"ד) ואתה הרם את ממך ונמטה את ירך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה, והנה יש להבין, מה היה ענין הרמת המטה דייקא, כדי לבקוע את הים סוף, אבל איתא במדרש (שמות רבה פרשה ה' סי' ו') שעל המטה של משה רבינו היה כתוב ראשי תיבות של העשר מכות דצ"ך עד"ש באח"ב, ומובא במכתב הקדוש של רבי שמשון מאוסמראפאליא זי"ע (שנהגים לומר בערב פסח), שהאותיות דצ"ך עד"ש באח"ב הם בגימטריא תק"א, שהוא השם של השר הממונה להכות את הרשעים, והוא גם בגימטריא אש"ר, שהוא סוד הכתוב (שמות י') את אש"ר התעללתי במצרים, עיין שם, והנה בקריעת ים סוף, שנקרע הים בפני בני ישראל, ואחר כך חזרו המים על המצרים, בזה נקרע גם ים החכמה, שהוא ים המוחין, ונפרד ממנה הקליפה, עד שכולם ראו התגלות יד ה', ונשפע שפע גדול של גילוי אלקות על נשמות ישראל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי ושאר כל הנביאים, ולכן משה רבינו הרים מקודם את המטה שלו, שהיה בו הכח של השר תק"א, אש"ר ממונה להכניע את הקליפות, כדי להפריד מים החכמה את הקליפה השורה עליה, ועל ידי זה יהיה כח לנשמות ישראל, לראות התגלות אלקותו יתברך, ועל ידי זה עלו ונתדבקו בו יתברך באמת.

והנה איתא בתיקונים (תיקון כ"א) בדרא קדמא במטה דילך בקעת ימא, ובדרא בתראה בקולמוסא דילך וכו', היינו כמו ביציאת מצרים, הכניע משה רבינו את הקליפות על ידי המטה שלו, וגילה להם השגות אלקות, כמו כן בדור האחרון, לפני ביאת המשיח, יכניעו הצדיקים שהם בחינת משה, את הקליפות, על ידי הקולמוס שלהם, היינו על ידי שיכתבו חידושי תורה נפלאים, שיכניעו את הקליפות, ויגלו אמתת מציאותו יתברך לכל באי עולם, והכל בכח השם אש"ר הנ"ל, המסוגל להכניע את הקליפות, ולגלות גילוי אלקות אש"ר בנחלא עלאה, ובימא דאורייתא, ולהחזיר כל העולם כולו בתשובה שלימה לפניו יתברך.

והנה עיקר יסוד הצלחת נשמות ישראל, להגיע אל השגות אלקותו יתברך, ושיבקע ים החכמה בפניהם, הוא על ידי כח האמונה הקדושה, שמסלקים את דעתם לגמרי,

ומאמינים בדברי השם יתברך, כפי שנמסר להם מפי הצדיקים, וכמו שכתוב (שמות י"ד) ויאמינו בה' ובמשה עבדו, ואיתא במכילתא (פרשת בשלח) אם במשה האמינו, קל וחומר בה', בא זה ללמדך שכל מי שמאמין ברועה נאמן, כאלו מאמין במאמר מי שאמר והיה העולם, עיין שם, כי דייקא על ידי אמונת חכמים, באים לאמונה ברורה בה', ולכן בשעה שנצטווה משה רבינו להרם את המטה שלו על הים, כתיב, ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, היינו מקודם "בתוך הים", ואחר כך "ביבשה", שזה מורה על תוקף מדת האמונה הקדושה, שעדיין ראו לפניהם את הים, ולא ידעו מה יהיה עמם, אבל סלקו את דעתם לגמרי, וקפצו בתוכו, ואז נהפך להם ליבשה, כי זהו כוחם של הצדיקים שהם בחינת משה, שהם יכולים להכניע את הקליפות על ידי המטה והקולמוס שלהם, עד שיכניסו אמונה מהורה בנשמות ישראל, ואז כולם מוכנים למסור נפשם על קדושת שמו יתברך, ולראות גילוי שכינה במעשה ידיהם.

ולכן אז בשעת קריעת ים סוף, אפילו שפחה על הים ראתה גילוי שכינה שלא ראה יחזקאל בן בוזי ושאר כל הנביאים, כי על ידי תוקף וחזק האמונה, הגיעו אל גילויים והשגות שהם למעלה מנבואת הנביאים, ותפסו את נבואת יחזקאל בן בוזי דייקא, כי מובא בכתבי האריז"ל, שיחזקאל הנביא עסק ביותר בתיקון חמא אדם הראשון, ועל שם זה נקרא תמיד בשם "בן אדם", ויחזקאל התנבא על העצמות היבשות, עד שהחיה אותם (יחזקאל ל"ז), שהוא ההפמרה שקוראין בשבת חול המועד פסח, המרמז על גודל כח הצדיקים להחיות אפילו הנשמות הכי יבשות בישראל, ואף על פי כן שפחה על הים, בכח האמונה, זכתה לגילוי אלקות שלא נתגלה ליחזקאל בן בוזי ושאר כל הנביאים, כי אמונה עולה על הכל, ועל ידה אמונה עוברים על הכל.

וזהו מנהג ישראל קדושים, להתקבץ בשביעי של פסח אצל צדיקים, ולשמוע מהם דיבורי אמונה, ולקרוא ביחד את שירת הים, והצדיקים נוהגים לחלק או יין לכל המסובים, כי יי"ן בגימטריא ע', כמספר סו"ד, ואמרו חכמינו הקדושים (עירובין ס"ה.) נכנס יין יצא סוד, כי על ידי היין מרימים את המוחין, ומכניסים אותם לקבל בתוכם האמונה הקדושה וגילוי אלקות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים על שתיית יין (יזמא ע"ז) זכה, נעשה ראש, לא זכה נעשה רש, רא"ש הוא גימטריא השר הנ"ל המכניע את הקליפות, ומכשיר הראש והמוחין לקבל בתוכם גילוי אלקותו יתברך, ולכן על ידי שתיית יין אצל הצדיקים בשביעי של פסח, מקבלין ראש ומוחין חדשים, לראות בגילוי שכינה, והשם יתברך יזכינו לקבל בתוכינו את הארת האמונה הקדושה, עדי נזכה לעלות ולהתדבק בו יתברך באמת, ולהכלל בו יתברך לגמרי, מעתה ועד עולם אמן ואמן.

